

Publicista Gustáv Murín: Kdejaký vagabund černé pleti nutí běžné chodce, zejména ženy, aby před ním poklekly, či mu dokonce líbaly nohy. Líbat nohy vagabundům? Hloupost sluníčkářů dosahuje vrcholu, brzy struna praskne!

- CZ24 News | 11. července 2020

Kdejaký vagabund černé pleti nutí běžné chodce, zejména ženy, aby před ním poklekly, či mu dokonce líbaly nohy. I to v souvislosti s hnutím Black Lives Matter připomíná slovenský publicista a vědecký pracovník Univerzity Komenského Gustáv Murín. Z dění v USA má silný dojem, že se schyluje k nové občanské válce i proto, že hloupost sluníčkářů a lepšolidů ve funkcích dosahuje vrcholu. Už léta napínají strunu a vypadá to, že ta brzy praskne. Z událostí na slovenské scéně vysvětluje, jak se mohlo stát, že předseda Národní rady Boris Kollár zůstal ve funkci i po nařčení z plagiátorství v diplomové práci, ale všímá si i toho, jak se sluníčkáři požívají mezi sebou navzájem.

Spojené státy už několik týdnů čelí demonstracím a nepokojům, které vyvolala smrt černocha George Floyda. Co si o tamních událostech, které výrazně ohrožují znovuzvolení Donalda Trumpa prezidentem, myslíte?

Není to poprvé, ale poprvé už to má charakter černého rasismu. Kdejaký vagabund černé pleti nutí běžné chodce, zejména ženy, aby před ním poklekly, či mu dokonce líbaly nohy. A k tomu ten vandalismus a hromadné vykrádání supermarketů, vypalování policejních stanic, zapalování aut a dokonce i vražda zaměstnance obchodu, který se této lůze postavil. A všichni ti sluníčkářští starostové amerických měst před tím zavírají oči, policie je paralyzovaná, či dokonce ta městská v Minneapolisu rozpuštěna. V Seattlu obsadili anarchisté Capitol Hill, nechťejí tam policii, prý si budou dělat pořádek sami a starostka jen kývne hlavou, jako oslík. Do toho pohřeb Floyda, který nebyl žádné neviňátko, ve zlaté truhle?! Provokace na provokaci, tohle nedopadne dobře.

Mohlo by jít o podobný spouštěč dění jako sebevražda tuniského prodávče zeleniny, která v roce 2010 vyvolala v Tunisku celonárodní protesty, jež se postupně rozšířily do dalších zemí a spustily tak proces známý jako Arabské jaro? Nebo porovnáváme neporovnatelné, tedy demonstrace a pouliční bouře v autoritářských režimech a ve vrcholně demokratických Spojených státech?

No, zásadní rozdíl je v tom, že tzv. Arabské jaro řídila CIA a spřátelené tajné služby, které to měly pod kontrolou. Tady se černý rasismus a anarchie jejich bílých spojenců vymkla jakékoliv kontrole. Do popředí se dostala Antifa, známá ilegální skupina, která prý bojuje proti fašismu, ale fašistickými metodami. Nejhorší však je, že běží prezidentská kampaň a podvodník Biden – vzpomeňme na aféru jeho syna na Ukrajině – a demokraté obecně budou nadbíhat černošským voličům, a tedy dopustí i devastaci Spojených států. Naopak Trump váhá obrátit se na nečernošské obyvatelstvo s mobilizací proti anarchii. To by v případě vypuknutí občanské války získal mimořádné pravomoci, prezidentské volby by se odložily a on by měl větší šance v nich uspět.

Jedním z vedlejších produktů protestů proti policejní brutalitě v USA je vytváření komunit v Minneapolis, kde byl Floyd zabit, v Seattlu a nově i v Atlantě bez policie. Co těmto pokusům o bezpolicejní zóny právě v zemi, kde policie měla tradičně silné postavení, říkáte?

Ten experiment tu už byl s hippies komunitami, dokud to neskončilo krvavým vražděním mezi nimi samými. Hloupost sluníčkářů a lepšolidů ve funkcích zde dosahuje vrcholu. Už léta napínají strunu a vypadá to, že ta brzy praskne. A bude to krvavé, neboť celkem zákonitě se k moci dostane mafie a kriminální gangy, tentokrát černošské. Dá se to ilustrovat na pozoruhodném příkladu, kdy na varšavském předměstí Praga dali celý fotbalový stadion do užívání stánkovému prodeji.

Vzápětí se tam začala tvořit skupina, která pod záminkou samosprávy v zájmu pořádku chtěla celý ten byznys ovládnout. Viděl jsem na vlastní oči ty střety mezi novými výpalníky a jednotlivými obchodníky. Tam šlo o život. A nezapomínejme, že to je přirozená organizace společnosti. Vždyť i stát je výpalník, který za daně slibuje ochranu. Rozdíl je v tom, že stát je příliš strukturovaný na to, aby z toho dlouhodobě profitovala jen jedna úzká skupina, a proto ho občané tolerují.

Jaké vyústění by tedy dění v USA mohlo mít? Může si černošská část společnosti vydupat takové výsadní postavení, aby se na ni pohlíželo jinak než třeba na bělošské obyvatelstvo, a získat nějaká privilegia?

Mám silný dojem, že se tu schyluje k nové občanské válce. Obyvatelstvo USA je dlouhodobě přezbrojené. Civilisté vlastní kolem 270 milionů ručních zbraní, připadá tedy téměř jedna na každého občana, včetně dětí a seniorů. Spíš je to ale tak, jako v případě mého přítele básníka z Pensylvánie, že jich má jeden majitel i pět. A jsou to i vysoce účinné samopaly, respektive automatické pušky. No a když bílí Američané zjistí, že je policie nechrání, začne spontánní organizace domobrany vigilantského typu, jak to známe už z dob starověkého Říma.

Šílené na tom je to, že když se nějaká žena postavila před svůj dům s revolverem v ruce, aby ukázala, že se hodlá bránit násilnickým jakože demonstrantům, policie šla po ní! Navíc se v těchto dnech vydali černošští provokatéři se zbraněmi i do jednoho z národních památníků přímo vyzývat „bílé nadřazence“ k ozbrojené konfrontaci. Stačí jedna přestřelka a lavina se spustí.

Co třeba odškodnění za otroctví, o kterém se také mluví?

Odškodnění za otroctví je typický intelektuální konstrukt bez praktické realizace: Komu by asi mělo být vyplaceno? Vždyť většina chudšího černošského obyvatelstva už léta žije z vládní podpory, jako naši osadníci. A co černošské gangy a drogoví dealeri, vždyť většina vězňů jsou černoši, čímž ovládají vlastně i věznice, ti by měli být také „odškodnění“? A na druhou stranu i prezident Obama a černošská oligarchie? Absurdní.

Protesty v USA, ale i jinde ve světě, doprovázejí takové jevy jako bourání soch, ničení pomníků Winstona Churchilla, bývalého prezidenta a válečného hrdiny Charlese de Gaullea nebo stahování literárních a filmových děl včetně filmové klasiky „Jih proti Severu“? Je načase začít vymazávat historii?

Kdo maže svou historii, je na cestě si ji zopakovat. Amerika je známá svým mantinelismem. Už několik let to neoliberalové ženou k sebedestrukci. Je jen otázkou času, kdy akce vyvolá reakci. Nejnověji se děkan jedné z fakult v britském Cambridge rozhodl, že busty „bílých bradatých mužů“ budou odstraněny, neboť prý urážejí studenty jiné barvy pleti. Některá studentka z Nigérie tvrdila, že jí vadí busta na průčelí fakulty, sice na ni pořádně nedohlédne, ale hlavně si má hledět učení, a ne čumění.

Správná odpověď zní, ať se dívka hezky vrátí do Nigérie, když se jí na jedné z nejprestižnějších univerzit světa nelíbí. Nezapomínejme ale, že v anglosaské univerzitní tradici je hluboce zakořeněné levičáctví a právě tam stále ještě přežívá marxistické učení. Hloupost slaví hody!

Z jakých pozic by na ty události měla pohlížet Evropa i Česko, kam se myšlenky Black Lives Matter také přenesly? Máme si rovněž sypat popel na hlavu za historii kvůli otroctví i za současnost kvůli policejní brutalitě a pokleknutím žádat o odpuštění, jak se demonstrativně nyní často děje?

Už před lety byla definována tzv. „Flagelantská civilizace“, tedy sebemrškačská. Je to jeden ze znaků dekadence společnosti, která žije v nadbytku a zdánlivě bez problémů. Koronavirová panika měla být zkouškou, která nás měla vrátit k původním hodnotám, ale nějak se to nedaří. Naopak se stala záminkou mocenského boje, takže Trumpovi vyčítají, že jeho předvolební shromáždění v Tulse prý napomohlo šíření pandemie, ale nic takového se nevyčítá neorganizovaným a násilným demonstracím.

Sebedestrukční schopnost neoliberálů je ohromující a je otázkou, zda především americká společnost v sobě najde alespoň zbytky pudu sebezáchovy a dojde k drastické násilné katarzi. Co se týká našich zemí, my máme řešit své problémy, a ne ty, co se nás netýkají. Sice jsem zachytil jakýsi zjev v čepičce, co v pořadu s paní Jílkovou horoval za hříchy jiných, třeba americké agrese, a dožadoval se, abychom jejich hříchy brali na sebe. To je to flagelantství.

V Česku nechalo Švandovo divadlo přes víkend na markýze místo názvů představení nápis Black Lives Matter. Hokejový hrdina z Nagana Dominik Hašek, který si pohrává s myšlenkou, že by v budoucnu usedl jako prezident na Pražský hrad, se rozlil na fanoušky fotbalové Sparty, kteří během utkání vytáhli transparent White Lives Matter. Poslanec Miroslav Kalousek zase ve Sněmovně demonstrativně odstraňoval ceduli s nápisem All Lives Matter. Prožíváte to podobně i na Slovensku? Co zajímavého v této věci se u vás událo?

Pokud vím, tak pan Kalousek je noční můrou české politiky už desítky let a co by na sebe zase neupozornil, že? Obrana proti neoliberální blbosti se tedy začíná u sportovních fanoušků a v tomto duchu se i u nás fotbaloví fanoušci Slovanu, ikonického slovenského sportovního klubu, projeví při jednom z posledních zápasů. Nemělo to žádnou větší odezvu, neboť Slovensko je jednak podstatně konzervativnější a nepodléhá tak snadno módním politickým vlnám, a jednak spíš řešíme, jak dlouho nám bude vládnout blázen přezdívaný Psychopatovič – v počtu přezdívek od občanů je zřejmě světovým rekordmanem a žádná není lichotivá – a ta politická sebranka, co s sebou přivedl.

Slovensku hrozila před pár dny vládní krize, kdy část koalice vyzvala předsedu Národní rady Borise Kollára k rezignaci po nařčení z plagiátorství v diplomové práci. Předseda hnutí Jsme rodina ale hlasování poslanců o svém odvolání, které sám inicioval, ustál. Co z této kauzy považujete za nejpodstatnější?

Přiznám se, že mě rozčílilo to, jak nová opozice přešla tuto momentálně klíčovou slabinu vládní koalice fakticky jakoby bez povšimnutí. Vzpomeňme, jak američtí demokraté sehráli tu frašku s „impeachmentem“ Trumpa, byť bylo jasné, že jim to v Kongresu neprojde. I tak šli do tohoto politického divadélka.

Považuji za ukázkou ztráty soudnosti Roberta Fica, když prohlásil, že mafián, pašerák drog, arogantní zbohatlík a nekonečný moula Kollár má závažnější selhání než nějakou okopírovanou diplomku. Kdysi nejpopulárnější politik Slovenska, Fico, má prý problémy s alkoholem, ale od toho jsou tam kolem něj i jiní, aby uměli správně zareagovat.

Jaké máte vysvětlení pro to, proč to tedy neudělali?

Ze zákulisí jsem se dozvěděl, že na tuto kauzu v Parlamentu nereagovali proto, že se bojí tzv. žluté žurnalistiky, tedy bulváru, který by naopak vytáhl starou kauzu předchozího šéfa Parlamentu. Rozdíl je ale v tom, že ten řádně vychodil řádnou školu a svou advokátní praxí potvrdil, že se tam něco i naučil. Jenže náš mafián s jeho milenkou a politickým kumpánem si všichni tři ten titul prostě koupili. A toto měla nová opozice zdůrazňovat.

Oni naopak tvrdí, že jejich mlčení vedlo ke konfrontaci předsedy a místopředsedy Parlamentu, což je bývalý vůdce demonstrací, který se tváří jako vyslanec nevidaných ideálů v politice a kterého mafián Kollár nazval veřejně v Parlamentu farizejem, tedy že se vládní koalice i veřejně rozhádala. Nehledě na to, měla jít opozice hlasovat, což neudělali. A když odešli i poslanci dvou koaličních stran, které odchod mafiána navrhovaly, zvrhlo se to na asi největší frašku v dějinách slovenského Parlamentu. Jsem tím opravdu znechucen a určitě nejsem sám, ale většina občanů.

Světově uznávaný profesor neurologie Pavel Traubner, kterého před půl rokem po amputaci nohy osobně podpořila i prezidentka Zuzana Čaputová, čelí obvinění ze sexuálního obtěžování ze strany jedné bývalé pacientky, která se s tím svěřila po několika letech. Ocitl se devěťasedmdesátiletý lékař na pranýři, nebo se za něj veřejnost či významné osobnosti postavily a kampaň Me Too, do níž tento příběh zapadá, odsuzují?

Revoluce prý žere své děti. V tomto případě se vzorný sluníčkář stal obětí vzorné sluníčkářské kampaně. Jen pro vysvětlení: Profesor Traubner přežil holokaust, byl předsedou Židovské obce na Slovensku, uznávaný lékař a oblíbená postava společnosti, donedávna oslavovaný médii. Navíc už léta chodil o hůlce a před nedávnem skončil na vozíku s částí amputované nohy. Neumím si představit absurdnější nápad nazvat tuto osobnost „sexuálním predátorem“ podle příslušné americké příručky bláznivé kampaně Me Too. Na druhé straně je mladá novinářka, co má za manžela také novináře proslulého přezdívkou „hajzlový pavouk“, co se pokoušel pod směšnou záminkou joggingu s ochrankou navázat do bývalého premiéra. Tato novinářka byla vyhozena už ze dvou jiných seriózních médií. Nyní zakotvila v dříve seriózním deníku SME, který jeho šéfredaktorka proměnila díky americkému školení v mládí v ukázkový extremistický propagandistický plátek typu žluté žurnalistiky, což je termín vzniklý před sto lety v USA k označení neseriózních médií.

Ta novinářka byla cvičena jako vztekly pes k nevybíravým útokům na představitele předchozí vlády a najednou tímto „hnojometem“ minula terče. Nová politická smetánka u moci je totiž ještě stále žlutým tiskem chráněna. A tak vytáhla šestnáct let staré údajné navíc jen slovní obtěžování pana profesora pacientky s mentálními problémy. Jinými slovy zneužila duševně nevyrovnanou osobu na brutální, absurdní mediální lynč známé osobnosti, která navíc donedávna zastávala radikální sluníčkářské postoje. Pan profesor rád nálepkoval nepohodlné názory jako „nenávistné“ či dokonce „fašistické“ a nejednou jsme o tom měli na Facebooku ostrou polemiku. Ale zůstali jsme přáteli a on už teď pořádně vystřízlivěl ze svých sluníčkářských postojů. Kdo si začne s novodobými bolševiky, nemůže čekat žádné slitování. Naštěstí ale, jak jsem již řekl, je slovenská společnost podstatně konzervativnější, a tedy i odolnější vůči dovozům šílených nápadů zpoza oceánu. Proto se pana profesora zastala řada osobností, i neznámých občanů. A žlutému žurnalismu se dostalo oprávněného morálního odsouzení. Patří do mediální stoky, která je, doufejme, časem odplaví do zapomnění.